

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Urto/8/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 4014000035                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 03.12.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Igor Burger              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:4014000035.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky E. G. , nar. XX. I. XXXX v F., bytom H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. decembra 2014 odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. októbra 2014, sp. zn. 1Ntc 15/2014, a takto

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra sa z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 29. októbra 2014, sp. zn. 1Ntc 15/2014, na návrh Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Korneuburg z 1. októbra 2013, číslo 613 Hv 20/13z. Uvedeným rozsudkom bol občan Slovenskej republiky E. G. uznaný za vinného zo zločinu profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 č. 1, § 130, 4. prípad, 15 StGB (ďalej len Trestného zákonníka Rakúskej republiky), ďalej len uvádzaným oprávneným cudzie hnutelné veci vlámaním a so zámerom ich privlastnením sa obohatiť a s úmyslom opakovaným páchaním krádeží vlámaním zabezpečiť si nepretržitý príjem (podľa prekladu prekladateľa)

I. Zbral, a síce

A. Medzi 12. marcom 2012 a 19. marcom 2012 v Ladendorfe odkrútením bezpečnostného zámku s cylindrickou vložkou oprávneným na disponovanie trhovej obce Ladendorf peniaze v hotovosti v hodnote 6 €,

- B. Medzi 18. marcom 2012 a 19. marcom 2012 v Niederkreuzstetten odkrútením bezpečnostných zámkov s cylindrickou vložkou U. T. peňaženku s peniazmi v hotovosti v hodnote 300 €,
- C. Medzi 13. októbrom 2012 a 14. októbrom 2012 v Altenwörth preštieknutím plotu z drôteného pletiva
1. dvojťaktný pomocný motor značky Tohatsu v hodnote 700 € G. T.-S.,
  2. kanister na benzín vrátane hadice na benzín v hodnote spolu 70 € V. U.,
  3. štvortaktný pomocný motor značky Mercury F4M v hodnote 700 € V. S.,

II. Pokúsil sa zobrať, čo sa mu však nepodarilo, a síce

- A. Dňa 23. marca 2012 v Groß-Enzersdorf vylomením vchodových dverí a jedného okna oprávneným na disponovanie obci Groß-Enzersdorf,
- B. Medzi 12. marcom 2012 a 13. marcom 2012 v Ladendorfe rozbitím okenného skla oprávneným na disponovanie Zväzu odpadových vôd Taschelbach,

týmto spáchal zločin sčasti pokusu profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 č. 1, § 130, 4. prípad, 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, vo výkone ktorého bude odsúdený E. G. pokračovať po jeho odovzdaní na území Slovenskej republiky, a to podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala 13. novembra 2014 odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra (vedúca medzinárodného oddelenia). V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že Krajský súd v Nitre svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podalo návrh obsahujúci osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky, vydané proti slovenskému štátnemu občanovi E. G., ku ktorému pripojilo aj právoplatný rozsudok súdu v Rakúskej republike. Krajský súd v Nitre dospel k záveru, že podmienky na uznanie rozsudku za účelom následného vykonania trestu odňatia slobody jeho pokračovaním na území Slovenskej republiky sú u odsúdeného E. G. splnené, a to aj napriek negatívnemu stanovisku Krajskej prokuratúry Nitra z 22. augusta 2014. Podľa tohto stanoviska bol dôvod na odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia rakúskeho súdu podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona č. 549/2011 Z. z., t.j. z dôvodu zásady špeciality. Ďalej prokurátorka v odvolaní uviedla, že vo vzťahu k Rámcovému rozhodnutiu Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, je transpozíčnou normou zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov. V ňom zákonodarný zbor Slovenskej republiky prejavil vôľu akceptovať cudzozemské rozhodnutia v rozsahu stanovenom zákonom, pričom rámcové rozhodnutie na území Slovenskej republiky priame právne účinky nemá a nie je ani medzinárodnou zmluvou z hľadiska potreby jej prednostnej aplikácie tak, ako to má na mysli § 478 Trestného poriadku (v nadväznosti na ustanovenie § 29 zákona). Podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g/. V takom prípade s poukazom na § 16 ods. 3 zákona, ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia (iný ako podľa ods. 1 písm. a/, písm. f/, písm. g/, písm. h/, písm. j/ písm. l/ zákona), súd môže požiadať pred prijatím rozhodnutia justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko. Zisťovanie skutočností, či odsúdený, o ktorého pokračovanie vo výkone trestu uloženého v cudzine ide, nie je na území Slovenskej republiky aktuálne trestne stíhaný, alebo mu nebol právoplatne uložený ešte nevykonaný trest odňatia slobody, je podstatné pre posúdenie okolností, či tu v kladnom prípade nepôjde o prekážku zásady špeciality aj s poukazom na ustanovenie § 21 zákona. To preto, že v prípade uznania a vykonania cudzozemského rozhodnutia spojeného s výkonom trestu odňatia slobody, by po odovzdaní osoba nemohla byť stíhaná, odsúdená, nemohla by jej byť obmedzená osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo. Krajský súd mal podľa

názoru prokurátorky skúmať, či proti odsúdenému E. G. sú aktuálne vedené neukončené trestné konania, alebo či mu nebol nariadený trest odňatia slobody, ktorý nevykonal (rozumej v inej veci). V kladnom prípade by mal potom vyzvať justičný orgán štátu pôvodu, aby sa k zásade špeciality vyjadril a ak by justičný orgán Rakúskej republiky potrebný súhlas neudelil, bol by to dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona. S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle § 321 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Okresného súdu Korneuburg z 1. októbra 2013 číslo 613 Hv 20/13z postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v Rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Krajský súd síce správne rozhodol o uznaní cudzieho rozhodnutia, ale odôvodnenie tohto rozhodnutia nie je výstižné pokiaľ akcent kladie na Rámcové rozhodnutie a nie na aplikovaný zákon č. 549/2011 Z. z. Pokiaľ krajská prokurátorka nesúhlasila s uznaním a výkonom rozsudku Okresného súdu Korneuburg, pretože je podľa nej daný dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zák. č. 549/2011 Z.z., Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu uvádza :

V danom prípade nevyplýva zo spisu žiadna skutočnosť, že vyžiadaná osoba spáchala trestné činy pred vydaním, ohľadne ktorých by bol žiadaný súhlas na jej stíhanie.

O dôvod odmietnutia v zmysle § 16 ods. 1 písm. k/ zákona č. 549/2011 Z. z. by išlo vtedy, keby reálne takýto súhlas udelený nebol. Uvedené ustanovenie nemožno vykladať tak, ako uvádza prokurátorka Krajskej prokuratúry v Nitre, že v každej veci, v ktorej sa navrhuje uznanie a výkon cudzozemského rozhodnutia by bol súd povinný v štáte pôvodu zisťovať, či bolo o nejaký takýto súhlas vo vzťahu k danej osobe žiadané.

Čo sa týka námietky prokurátorky k zásade špeciality, odvolací súd pripomína, že zásada špeciality slúži na ochranu osoby, ktorá bola odovzdaná z jurisdikcie dožadného štátu, pred jej stíhaním (odsúdením podľa jurisdikcie štátu, do ktorého bola odovzdaná za iný trestný čin než za ten, pre ktorý bola odovzdaná, bez súhlasu štátu, ktorý osobu odovzdal).

V prípade, že by došlo k situácii, ktorú uvádza krajská prokurátorka, že by dodatočne vyšlo najavo trestné stíhanie odsúdeného, o ktorého pokračovanie vo výkone trestu uloženého v cudzine ide na území Slovenskej republiky, vždy je možné dodatočne vyžiadať súhlas s trestným stíhaním od vykonávajúceho justičného orgánu v súlade s § 31 až § 35 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze.

Za dodatočný súhlas podľa ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. sa považuje aj žiadosť vykonávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania vydanej osoby pre trestné činy spáchané na jeho území pred vydaním osoby. To isté sa vzťahuje aj na trestné oznámenie podané vykonávajúcim štátom.

Pokiaľ sa týka zisťovania údajov aktuálneho trestného stíhania posudzovanej osoby, ak prokuratúra mala o takomto trestnom stíhaní Miroslava Grossa vedomosť, mala to uviesť už vo svojom vyjadrení z 22. augusta 2014 (č. l. 70a).

V konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu,

ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Nitre. Odsúdený E. G. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky (H.) a bol právoplatne odsúdený pre trestné činy, za ktoré možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky (v prejednávanom prípade ide o hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody 10 rokov). Z odpisu registra trestov vyplýva, že E. G. bol 8-krát súdne trestaný.

Skutky odsúdeného, právne kvalifikované rozsudkom súdu Rakúskej republiky sú trestné i podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 4 ods. 4 zákona) a napĺňali by znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, a to sčasti v štádiu pokusu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra preto tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.